

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2024. gada 11. janvārī*

Apelācija – Dempings – Antidempinga maksājuma, ko piemēro dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, attiecināšana uz importu no Malaizijas – 2019. gada 3. jūlija sprieduma *Eurobolt* (C-644/17, EU:C:2019:555) izpilde – Galīgā antidempinga maksājuma atkārtota noteikšana – Īstenošanas regula (ES) 2020/611 – Spēkā esamība

Lietā C-517/22 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2022. gada 2. augustā iesniedza

Eurobolt BV, Hērenberga [*'s-Heerenberg*] (Nīderlande),

Fabory Nederland BV, Tilburga [*Tilburg*] (Nīderlande),

ASF Fischer BV, Leleistade [*Lelystad*] (Nīderlande),

ko pārstāv *B. Natens* un *A. Willems, advocaten*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējie lietas dalībnieki –

Stafa Group BV, Mārheze [*Maarheeze*] (Nīderlande),

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Bruti Liberati*, *G. Luengo* un *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente), Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kurš pilda trešās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*], N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] un M. Gavalecs [*M. Gavalec*],

ģenerālvokāts: N. Emiliu [*N. Emiliou*],

* Tiesvedības valoda – angļu

sekretāre: A. Lamote [*A. Lamote*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2023. gada 6. jūlija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2023. gada 7. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Apelācijas sūdzībā *Eurobolt BV, Fabory Nederland BV un ASF Fischer BV* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 18. maija spriedumu *Eurobolt u.c./Komisija* (T-479/20, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2022:304), ar ko tā noraidīja to prasību atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/611 (2020. gada 30. aprīlis), ar kuru galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 91/2009 noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, atkārtoti nosaka dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2020, L 141, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).

Atbilstošās tiesību normas

Regula (ES) Nr. 952/2013

- 2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 116. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

“Ievērojot šajā iedaļā ietvertos nosacījumus, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksā vai atbrīvo no tām jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas;
- b) precēm ir trūkumi, vai preces neatbilst līguma nosacījumiem;
- c) kompetentās iestādes pieļāvušas kļūdu;
- d) taisnīguma dēļ.

Regulas (EEK) Nr. 384/96, (EK) Nr. 1225/2009 un (ES) 2016/1036

- 3 Pamatlietas fakti norisinājušies un attiecīgie tiesību akti pieņemti laikposmā, kurā Savienībā antidempinga pasākumu veikšana secīgi tika reglamentēta vispirms ar Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (OV 2005, L 340, 17. lpp.), pēc tam ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret

importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojumi – OV 2010, L 7, 22. lpp., un OV 2016, L 44, 20. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. janvāra Regulu (ES) Nr. 37/2014 (OV 2014, L 18, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1225/2009”), un visbeidzot ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

- 4 Pirms Regulā (EK) Nr. 1225/2009 tika izdarīti grozījumi ar Regulu Nr. 37/2014 pirmās minētās regulas 15. panta “Konsultācijas” 1. un 2. punktā bija paredzēts:

“1. Visas šajā regulā paredzētās konsultācijas notiek Padomdevējā komitejā, kurā ietilpst pārstāvji no katras dalībvalsts un kuras priekšsēdētājs ir [Eiropas] Komisijas pārstāvis. Konsultācijas sarīko nekavējoties pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem.

2. Komitejas sēdi sasauc priekšsēdētājs. Viņš dalībvalstīm cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms sanāksmes, sniedz visu būtisko informāciju.”

- 5 Regula 2016/1036 saskaņā ar tās 25. pantu stājās spēkā 2016. gada 20. jūlijā. Ar Regulas 2016/1036 24. panta pirmo daļu Regula Nr. 1225/2009 ir atcelta.

- 6 Regulas 2016/1036 9. panta 4. punkta pirmajā daļā Regulas Nr. 1225/2009 9. panta 4. punkta pirmajam un otrajam teikumam identiskā formulējumā ir paredzēts:

“Ja galīgi konstatētie fakti apliecina dempinga un tā radītā kaitējuma esību un saskaņā ar 21. pantu Savienības interesēs ir nepieciešams iejaukties, Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad Komisija minēto procedūru sāk ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām.”

- 7 Regulas 2016/1036 10. panta “Atpakaļejošs spēks” 1. punktā būtībā Regulas Nr. 1225/2009 10. panta 1. punktam identiskā formulējumā ir noteikts:

“Pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tiem izstrādājumiem, kas tiek laisti brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā pasākums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu un ņemot vērā šajā regulā noteiktos izņēmumus.”

- 8 Regulas 2016/1036 13. panta “Pasākumu apiešana” 1. un 3. punktā Regulas Nr. 1225/2009 13. panta 1. un 3. punktam identiskā formulējumā ir paredzēts:

“1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produkta sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana.

[..]

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem reģistrēt importu, ievērojot 14. panta 5. punktu, vai arī pieprasīt garantijas. [..]

[..]

Ja galīgi noskaidrotie fakti pamato pasākumu paplašināšanu, to veic Komisija saskaņā ar 15. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Paplašināšana stājas spēkā dienā, kad, ievērojot 14. panta 5. punktu, tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.”

- 9 Saskaņā ar Regulas 2016/1036 14. panta 1. un 5. punktu, kurš atbilst Regulas Nr. 1225/2009 14. panta 1. un 5. punktam:

“1. Pagaidu vai galīgos antidempinga maksājumus uzliek ar regulu, un dalībvalstis tos iekasē, ievērojot regulā par šādu maksājumu ieviešanu noteikto iekasēšanas veidu, likmi un pārējos kritērijus. Šādus maksājumus iekasē arī neatkarīgi no muitas nodokļiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam.

[..]

5. Komisija, pēc tam, kad ir savlaicīgi informējusi dalībvalstis, var norīkot muitas iestādes veikt atbilstīgus pasākumus importa reģistrēšanai, lai pasākumus attiecībā uz šo importu vēlāk varētu piemērot no šādas reģistrācijas datuma. [..] Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kas konkretizē rīcības mērķi un vajadzības gadījumā – iespējamo nākotnes saistību apmēru. Importu nepakļauj reģistrēšanai ilgāk par deviņiem mēnešiem.”

- 10 Regulas 2016/1036 15. panta “Komiteju procedūra” 3. punktā ir noteikts:

“Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulas (ES) Nr. 182/2011 [(2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV 2011, L 55, 13. lpp.),] 5. pantu.”

Regula Nr. 182/2011

- 11 Regulas Nr. 182/2011 5. panta “Pārbaudes procedūra” 5. punktā no Regulas Nr. 1225/2009 atšķirīgā formulējumā ir paredzēts:

“1. Ja piemēro pārbaudes procedūru, komiteja sniedz atzinumu ar balsu vairākumu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 16. panta 4. un 5. punktā un attiecīgā gadījumā – [LESD] 238. panta 3. punktā, par aktiem, kas jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju komitejā balsis vērtē tā, kā noteikts minētajos pantos.

[..]

5. [..] turpmāk norādīto procedūru piemēro galīgo antidempinga vai kompensācijas pasākumu projekta pieņemšanai, ja komiteja nav sniegusi atzinumu un komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu iebilst pret īstenošanas akta projektu.

Komisija notur apspriedes ar dalībvalstīm. Ne agrāk kā 14 dienas un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc komitejas sanāksmes Komisija informē komitejas locekļus par šo apspriežu rezultātiem un iesniedz pārsūdzības komitejai īstenošanas akta projektu. Atkāpjoties no 3. panta 7. punkta, pārsūdzības komiteja ne agrāk kā 14 dienas un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc īstenošanas akta

projekta iesniegšanas riko sanākumi. Pārsūdzības komiteja savu atzinumu sniedz saskaņā ar 6. pantu. Šajā punktā noteiktais termiņš neskar nepieciešamību ievērot attiecīgajā pamataktā noteiktos termiņus.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 12 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–21. punktā. Šis tiesvedības mērķiem to var rezumēt šādi.

Strīds saistībā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 723/2011

- 13 2009. gada 26. janvārī Padome, pēc tam, kad tā bija konstatējusi, ka Savienības tirgū pārdotos savienotājelementus Ķīnas ražotāji eksportētāji bija pakļāvuši dempingam, pieņēma Regulu (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV 2009, L 29, 1. lpp.).
- 14 Pēc tam, kad tika noteikts galīgais antidempinga maksājums, Komisija saņēma pierādījumus, ka šie pasākumi tika apietti, veicot pārkraušanu Malaizijā. Tāpēc 2010. gada 27. oktobrī tā pieņēma Regulu (ES) Nr. 966/2010, ar ko sāk izmeklēšanu par tādu antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kuri ar Regulu Nr. 91/2009 noteikti dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu veidu importam, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus, un par šāda importa reģistrāciju (OV 2010, L 282, 29. lpp.). Regulā Nr. 966/2010 bija tostarp paredzēts, ka muitas iestādes veic prasītos pasākumus importa reģistrēšanai Savienībā, lai attiecīga apmēra antidempinga maksājumi varētu tikt iekasēti ar atpakaļejošu datumu, kas noteikts šādu uz Malaiziju nosūtīto importu reģistrācijas dienā gadījumā, ja izmeklēšanā tiktu konstatēta apiešanas pastāvēšana.
- 15 Pēc šīs izmeklēšanas Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 723/2011 (2011. gada 18. jūlijs), ar kuru galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts ar Regulu Nr. 91/2009, attiecinā arī uz dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu no Malaizijas, deklarējot vai nedeklarējot kā šīs valsts izcelsmes ražojumus (OV 2011, L 194, 6. lpp.).
- 16 2011. gada 28. jūlijā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Strīdu izšķiršanas padome (turpmāk tekstā – “SIP”) pieņēma Apelācijas institūcijas ziņojumu, kā arī Īpašās komisijas ziņojumu, kas ir grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu lietā “Eiropas Kopienas – Galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas” (WT/DS 397). SIP tajā tostarp secināja, ka Savienība ir rīkojusies nesaderīgi ar vairākiem PTO Antidempinga nolīguma noteikumiem.
- 17 Pēc šī lēmuma pieņemšanas Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 924/2012 (2012. gada 4. oktobris), ar kuru groza Regulu Nr. 91/2009 (OV 2012, L 275, 1. lpp.), ar ko tostarp piemēro galīgo antidempinga maksājumu, kas bija paredzēts šajā pēdējā minētajā regulā.
- 18 Šajās dažādajās regulās paredzētie pasākumi ir atstāti spēkā vēl piecus gadus ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/519 (2015. gada 26. marts), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktu, konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam nosaka galīgo

- antidempinga maksājumu, kuru attiecina arī uz konkrētu no Malaizijas nosūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu neatkarīgi no tā, vai tiem deklarēta Malaizijas izcelsme (OV 2015, L 82, 78. lpp.).
- 19 Ar 2016. gada 12. februāra lēmumu SIP pieņēma jaunus ziņojumus, secinot, ka Savienības ar Īstenošanas regulu Nr. 924/2012 pieņemtie pasākumi nav saderīgi ar konkrētiem PTO Antidempinga nolīguma noteikumiem.
 - 20 Reaģējot uz šo lēmumu, Komisija 2016. gada 26. februārī pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2016/278, ar ko atceļ galīgo antidempinga maksājumu, kas noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam un attiecināts arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV 2016, L 52, 24. lpp.).
 - 21 Apelācijas sūdzību iesniedzēju, kuras importēja savienotājelementus no Malaizijas Komisijas veiktās pretapiešanas izmeklēšanas laikposmā, importi jau bija reģistrēti, lai par tiem varētu noteikt maksājumus gadījumā, ja izmeklēšana apstiprinātu apiešanu.
 - 22 No 2012. gada janvāra līdz 2013. gada oktobrim Nīderlandes muitas iestādes saskaņā ar Īstenošanas regulu Nr. 723/2011 izdeva paziņojumus par to antidempinga maksājumu iekasēšanu, kas apelācijas sūdzības iesniedzējām bija jāmaksā par savienotājelementu importu.
 - 23 Saistībā ar *Eurobolt* celto apelācijas sūdzību pret antidempinga maksājumiem, kas samaksāti, pamatojies uz īstenošanas regulu, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) 2017. gada 17. novembrī vērsās Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saistībā ar minētās regulas spēkā esamību.
 - 24 2019. gada 3. jūlija spriedumā *Eurobolt* (C-644/17, turpmāk tekstā – “spriedums *Eurobolt*”, EU:C:2019:555) Tiesa nosprieda, ka Īstenošanas regula Nr. 723/2011 bija spēkā neesoša, jo tā bija pieņemta, pārkāpjot Regulas Nr. 1225/2009 15. panta 2. punktā paredzētos būtiskos procedūras noteikumus.

Sprieduma “Eurobolt” izpilde

- 25 Pēc sprieduma *Eurobolt* pasludināšanas Komisija atsāka pretapiešanas izmeklēšanu, lai novērstu Tiesas konstatēto procedūras noteikumu pārkāpumu. Tā šajā nolūkā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2019/1374 (2019. gada 26. augusts), ar ko atsāk izmeklēšanu pēc [sprieduma *Eurobolt*] attiecībā uz Padomes Īstenošanas regulu Nr. 723/2011 (OV 2019, L 223, 1. lpp.).
- 26 Pretapiešanas izmeklēšanas atsākšanas mērķis bija šī sprieduma izpildes nodrošināšana, pārliedzinoties, ka tiek izpildīti visi procesuālie noteikumi, kas izriet no Regulas Nr. 1225/2009 15. panta 2. punktā paredzētās padomdevējas komitejas procedūras, kura vēlāk tika aizstāta ar Regulas Nr. 182/2011 5. pantā paredzēto pārbaudes procedūru.
- 27 *Eurobolt* apsvērumi kompetentajai komitejai tika iesniegti vairāk nekā 14 dienas pirms tās sanāksmes. Šie apsvērumi nemainīja Komisijas secinājumus, ka sākotnējie pasākumi bija jāatjauno dažu no Malaizijas sūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, deklarējot vai nedeklarējot tos kā Malaizijas izcelsmes ražojumus.
- 28 2020. gada 30. aprīlī Komisija pieņēma apstrīdēto regulu.

- 29 Saskaņā ar šīs regulas 1. pantu ar Regulu Nr. 91/2009 noteiktais antidempinga maksājums Īstenošanas regulas Nr. 723/2011 piemērošanas laikposmā ir atjaunots dažu no Malaizijas sūtītu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, kas nav nerūsējošā tērauda savienotājelementi. Apstrīdētās regulas 2. pantā ir paredzēts, ka antidempinga maksājumus, kas samaksāti, pamatojoties uz Īstenošanas regulu Nr. 723/2011, neatmaksā un ka pēc sprieduma *Eurobolt* atmaksātās summas atgūst iestādes, kuras tās atmaksāja.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 30 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2020. gada 28. jūlijā, apelācijas sūdzības iesniedzējas un *Stafa Group BV* cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto regulu.
- 31 Prasības pamatojumam prasītājas un *Stafa Group BV* izvirzīja trīs pamatus. Ar pirmo pamatu tika apgalvots, ka, ar atpakaļejošu spēku novēršot būtiska procedūras noteikuma pārkāpumu, ar apstrīdēto regulu tiek pārkāpts LESD 264. un 266. pants un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips. Ar otro pamatu tika apgalvots, ka, tā kā apstrīdētajai regulai neesot spēkā esoša tiesiskā pamata, šī regula esot pretrunā Regulas 2016/1036 13. panta 1. punktam, LES 5. panta 1. un 2. punktam, kā arī labas pārvaldības principam. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, aizliedzot atmaksu un pieprasot atgūt atmaksātus antidempinga maksājumus, ar apstrīdēto regulu tiek pārkāpts LES 5. panta 1. un 2. punkts.
- 32 Komisija izteica šaubas attiecībā uz prasības, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturtās daļas otro teikuma daļu, pieņemamību, apstrīdot, ka apstrīdētā regula apelācijas sūdzības iesniedzējas un *Stafa Group* skartu tieši. Tāpat, lai gan prasība tai šķita pieņemama, ņemot vērā LESD 263. panta ceturtās daļas trešo teikuma daļu, attiecībā uz *Fabory Nederland*, *ASF Fischer* un *Stafa Group*, tā tas tai nešķita attiecībā uz *Eurobolt*. Proti, šī iestāde uzskata, ka, tā kā šai sabiedrībai adresētos paziņojumus *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) atcēla, apstrīdētās regulas izpildei attiecībā uz to bija nepieciešami izpildes pasākumi jauna muitas parāda paziņojuma veidā.
- 33 Vispārējā tiesa tomēr nosprieda, ka vispirms bija jāizvērtē apelācijas sūdzības iesniedzēju un *Stafa Group* izvirzītie pamati, pirms tam neņemot par atcelšanas prasības pieņemamību, jo tajā jebkurā gadījumā nebija norādīts pamatojums. Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja visus šos izvirzītos pamatus un tādējādi noraidīja arī prasību kopumā.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 34 Apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - atzīt viņu prasību pirmajā instancē par pamatotu un atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz tām attiecas, kā arī
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā, kā arī segt savus izdevumus.
- 35 Komisijas lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību un

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 36 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 61. panta 1. punktu Tiesa lūdza apelācijas sūdzības iesniedzējas rakstiski atbildēt uz jautājumu par viņu atcelšanas prasības pieņemamību. Apelācijas sūdzības iesniedzējas izpildīja šo lūgumu noteiktajā termiņā.

Par apelācijas sūdzību

- 37 Lai pamatotu apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza septiņus pamatus, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi attiecīgi, pirmkārt, LESD 266. pantu un atpakaļejoša spēka aizlieguma principu, konstatējot, ka ar apstrīdēto regulu varēja ar atpakaļejošu spēku atkārtoti noteikt maksājumus un novērst to atmaksu; otrkārt, LESD 266. pantu, konstatējot, ka ar apstrīdēto regulu varēja “labot” būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu antidempinga procesā; treškārt, LESD 266. pantu un atpakaļejoša spēka aizlieguma principu, konstatējot, ka ar apstrīdēto regulu varēja “labot” spriedumā *Eurobolt* konstatēto pārkāpumu; ceturtkārt, LESD 264., 266. un 296. pantu, konstatējot, ka Komisija drīkst uzņemt Tiesas kompetenci; piektkārt, efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, konstatējot, ka šis princips neprasa maksājumu pilnu atmaksu šajā lietā; sestkārt, Regulas 2016/1036 13. panta 1. punktu, LES 5. panta 1. un 2. punktu, kā arī labas pārvaldības principu, konstatējot, ka apstrīdētajai regulai ir pienācīgs tiesiskais pamats, un, septītkārt, LES 5. panta 1. un 2. punktu, konstatējot, ka ar apstrīdēto regulu varēja galīgi aizliegt to maksājumu atmaksu, kuri tika atzīti par spēkā neesošiem ar spriedumu *Eurobolt*.

Par pirmo līdz ceturto pamatu

- 38 Pirmais līdz ceturtais pamats attiecas galvenokārt uz LESD 266. pantu un Vispārējās tiesas vērtējumu par veidu, kādā Komisija izpildīja spriedumu *Eurobolt*. Šo dažādo pamatu atbalstam izvirzītie argumenti tostarp papildina Vispārējā tiesā izvirzītā pirmā pamata pirmajā līdz ceturtajā daļā izklāstītos. Tie ir jāizvērtē kopā.

Lietas dalībnieku argumenti

- 39 Apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza LESD 266. panta (pirmais līdz ceturtais pamats), atpakaļejoša spēka aizlieguma principa (pirmais un trešais pamats), kā arī LESD 264. un 296. panta (ceturtais pamats) pārkāpumu.
- 40 Ar šiem pamatiem, kas ir vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 40.–61., 69.–71., 74., 77., 84., 91. un 99. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, pirmkārt, būtībā balstoties tostarp uz 2013. gada 28. maija spriedumu *Abdulrahim/Padome* un Komisija (C-239/12 P, EU:C:2013:331), ka Vispārējai tiesai esot bijis jāsecina, ka Komisijai nebija vajadzīgs un materiāli neiespējams veikt jebkādas sprieduma *Eurobolt* izpildes pasākumus. Proti, šajā spriedumā konstatēto būtisko procedūras noteikumu pārkāpums attiecoties uz pretapiešanas izmeklēšanu kopumā un tādējādi to nevar novērst. Otrkārt, ar LESD 266. pantu esot noteikts pienākums atmaksāt iepriekš samaksātos maksājumus, kaut arī likumiski tie nebija jāmaksā, un tas esot apiets ar apstrīdētās regulas piemērošanu ar atpakaļejošu spēku un to nepamatoti atbalstot Vispārējā tiesa. Treškārt, apstrīdētā regula radot sekas tikai pagātnē un tārad, pretēji Vispārējās tiesas secinājumam, tai

esot atpakaļejošs spēks. Ceturtkārt, apstrīdētās regulas sekas ir tādas, ka spriedumam *Eurobolt* tiek atņemta iedarbība laikā, un tas esot pretrunā Tiesai ar LESD 264. pantu piešķirtajai ekskluzīvajai kompetencei.

- 41 Komisija lūdz noraidīt pirmo, otro un ceturto pamatu kā nepamatotus. Tā apgalvo, ka trešais pamats esot neiedarbīgs, jo tas balstoties uz kļūdainu pieņēmumu, ka apstrīdētajai regulai ir atpakaļejošs spēks. Katrā ziņā, pieņemot, ka tas tā ir, Komisija uzskata, ka šī regula pilda judikatūrā paredzētos nosacījumus, lai pamatotu šādu atpakaļvērstu spēku.

Tiesas vērtējums

- 42 Ar pirmo līdz ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu attiecībā uz veidu, kādā Komisija ir izpildījusi spriedumu *Eurobolt*, jo, lai izpildītu šo spriedumu, *in fine* ir pieņemta apstrīdētā regula.
- 43 Jāatgādina, pirmkārt, ka LESD 266. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka “iestādei [...], kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem [...], ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu”.
- 44 No tā izriet, ka, ja procedūrā, kas uzsākta atbilstoši LESD 267. pantam, Tiesa konstatē Savienības tiesību akta spēkā neesamību, tās lēmuma sekas ir tādas, ka attiecīgajām iestādēm ir pienākums veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu konstatēto prettiesiskumu, un šis pienākums ir noteikts LESD 266. pantā gadījumā, kad ar spriedumu atcelts Savienības tiesību akts, kas attiecībā uz spriedumiem, ar kuriem Savienības tiesību akts atzīts par spēkā neesošu, piemērojams pēc analogijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1988. gada 29. jūnijs, *Van Landschoot*, 300/86, EU:C:1988:342, 22. punkts, kā arī 2008. gada 9. septembris, *FIAMM u.c./Padome un Komisija*, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 123. punkts). Turklāt šīm iestādēm ir plaša rīcības brīvība, izvēloties pasākumus, tomēr šiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar attiecīgā sprieduma rezolutīvo daļu un to argumentējošo pamatojumu (spriedumi, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik un GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 76. punkts, kā arī 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 87. punkts). Ņemot vērā šo plašo rīcības brīvību, tikai minēto pasākumu acīmredzamā nepiemērotība izvirzītajam mērķim var ietekmēt šādu pasākumu likumību (spriedums, 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 88. punkts).
- 45 Turklāt, lai gan Tiesa varēja paredzēt gadījumu, kad, ja apstākļu dēļ izrādītos, ka iestāde, kura izdevusi atcelto tiesību aktu, nevar izpildīt pienākumu veikt pasākumus, lai izpildītu spriedumu, ar kuru ir atcelts šis tiesību akts (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1980. gada 5. marts, *Könecke Fleischwarenfabrik/Komisija*, 76/79, EU:C:1980:68, 9. punkts, kā arī 2013. gada 28. maijs, *Abdulrahim/Padome un Komisija*, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 64. un 80. punkts), apelācijas sūdzības iesniedzējas šajā lietā nekādā veidā nav pierādījušas, ka Komisijai nebija vajadzīgs vai materiāli neiespējams veikt jebkādu sprieduma *Eurobolt* izpildes pasākumu.
- 46 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 49. un 77. punktā pamatoti uzskatīja, ka Komisijai saskaņā ar LESD 266. pantu bija pienākums veikt pasākumus, kas ietver sprieduma *Eurobolt* izpildi.
- 47 Turklāt netiek arī apstrīdēts, ka LESD 266. pantā iestādei, kura ir izdevusi atcelto tiesību aktu, vienīgi ir noteikts pienākums veikt pasākumus, kuri ietver sprieduma, ar kuru tiesību akts tiek atcelts, izpildi un ka Savienības tiesību akta atcelšana obligāti neietekmē tā sagatavošanas aktus

- (spriedums, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 50. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Pēc analogijas tāpat ir gadījumā, kad tiek izpildīts Tiesas spriedums, ar kuru Savienības tiesību akts ir atzīts par spēkā neesošu. Tādējādi, ja vien konstatētais pārkāpums neietver visas procedūras prettiesiskumu, minētā iestāde, lai pieņemtu aktu, ar kuru tiek aizstāts atceltais vai par spēkā neesošu atzītais akts, var šo procedūru atsākt tieši tajā stadijā, kurā šis pārkāpums ir izdarīts (spriedumi, 1998. gada 12. novembris, Spānija/Komisija, C-415/96, EU:C:1998:533, 31. punkts; 2000. gada 3. oktobris, *Industrie des poudres sphériques*/Padome, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 82. punkts, un 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 74. punkts).
- 48 Šajā lietā pārkāpums, ko Tiesa konstatēja spriedumā *Eurobolt*, bija saistīts ar to, ka apsvērumi, kurus *Eurobolt* kā ieinteresētā persona sniedza, atbildot uz Komisijas secinājumiem pretapiešanas izmeklēšanā, kas sāka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1225/2009 13. pantu, ne vēlāk kā desmit darbdienu pirms padomdevējas komitejas sanāksmes, nebija iesniegti ar šo regulu izveidotajai padomdevējai komitejai, tādējādi pārkāpjot šīs regulas 15. panta 2. punktu.
- 49 Tomēr, kā Vispārējā tiesa konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 47. punktā, šāds pārkāpums pats par sevi nevarēja ietekmēt procedūru kopumā. Minētās regulas 15. panta 2. punktā noteiktais termiņš bija paredzēts, lai padomdevējas komitejas sastāvā esošo dalībvalstu pārstāvjiem dotu pietiekami daudz laika pirms komitejas sanāksmes bez steigas izskatīt attiecīgo informāciju un formulēt nostāju, lai aizsargātu savas attiecīgās intereses. Vispārīgāk runājot, šis termiņš bija paredzēts, lai nodrošinātu, ka padomdevēja komiteja varētu pienācīgi ņemt vērā informāciju un apsvērumus, ko ieinteresētās personas iesniedza izmeklēšanas laikā (šajā nozīmē skat. spriedumu *Eurobolt*, 48.–51. punkts).
- 50 Tādējādi, lai gan minētā termiņa neievērošana varēja ietekmēt galīgā antidempinga maksājuma paplašināšanas procedūras turpmākos posmus, kuru rezultātā bija jāpieņem Īstenošanas regula Nr. 723/2011, šis pārkāpums savukārt nevarēja ietekmēt lēmuma pieņemšanas procesa iepriekšējos posmus. Līdz ar to nekas netraucēja Komisijai atsākt procedūru tieši tajā stadijā, kurā noticis minētais pārkāpums, un pēc tā novēršanas pieņemt jaunu tiesību aktu.
- 51 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka Komisija sprieduma *Eurobolt* izpildes nolūkā varēja nolemt atsākt procedūru tajā stadijā, kurā tika pieļauts būtisks procedūras noteikumu pārkāpums, tādējādi nodrošinot, ka tiek ievēroti procedūras noteikumi attiecībā uz apspriešanos ar Regulas Nr. 1225/2009 15. panta 2. punktā paredzēto padomdevēja komiteju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 54. punkts).
- 52 Tas, ka prasība paziņot visu lietderīgo informāciju šai padomdevējai komitejai ir viens no būtiskajiem procedūras noteikumiem, nemaina ne šo konstatējumu, ne šī sprieduma 44. un 47. punktā atgādinātos principus. Tāpat, pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzējas, tiesību uz aizstāvību nozīmīgums attiecīgajiem uzņēmējiem antidempinga tiesību jomā nevar likt apšaubīt judikatūru, kas izriet no 1990. gada 13. novembra sprieduma *Fedesa* u.c. (C-331/88, EU:C:1990:391) 33. un 34. punkta.
- 53 Proti, lai kāda arī būtu attiecīgā joma, “būtisku procedūras noteikumu” kvalifikācijas pamatfunkcija ir nodrošināt jurisdikcijas un procesuālo tiesību normu ievērošanu. Tomēr šo noteikumu un šo tiesību ievērošanu nekādā veidā neietekmē procedūras atsākšana tajā stadijā, kurā tika pieļauts būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, ja būtisku procedūras noteikumu neievērošana nav izraisījusi kļūdas iepriekšējās stadijās.

- 54 Tā kā šajā lietā attiecīgais būtisku procedūras noteikumu pārkāpums neietekmēja procedūras paplašināšanas posmus, kas bija pirms šī pārkāpuma, nekas neliedza Komisijai atsākt procedūru brīdī, kad pieļauts minētais pārkāpums, un pēc tā novēršanas pieņemt jaunu tiesību aktu.
- 55 Otrkārt, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu, ka saskaņā ar LESD 266. pantu ir jāatmaksā iepriekš samaksātie maksājumi, lai gan tie nebija likumīgi maksājami, jāatzīst, ka principā tam tā ir jābūt gadījumā, kad Tiesa atzīst par spēkā neesošu regulu, ar ko nosaka antidempinga maksājumus. Tomēr, kā atgādināts šī sprieduma 44. punktā, atceļošā Tiesas sprieduma precīzais tvērums un attiecīgi no tā izrietošās saistības ir jānosaka katrā konkrētā gadījumā, ņemot vērā ne tikai šāda sprieduma rezolutīvo daļu, bet arī pamatojumu, kas veido tās nepieciešamo argumentāciju (spriedums, 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 62. un 63. punkts).
- 56 Tomēr spriedumā *Eurobolt* Tiesa atzina par spēkā neesošu Īstenošanas regulu Nr. 723/2011, pamatojoties tikai uz Regulas Nr. 1225/2009 15. panta 2. punktā paredzētā procesuālā noteikuma pārkāpumu. Tādējādi Tiesa šajā spriedumā nekādā veidā nepārbaudīja šīs īstenošanas regulas materiālo saturu un līdz ar to ne atcēla, ne apstiprināja tajā ietvertās normas. Tāpēc apelācijas sūdzības iesniedzējas nevarēja sagaidīt, ka Komisija mainīs savu nostāju pēc būtības (pēc analogijas skat. spriedumu, 1990. gada 13. novembris, *Fedesa* u.c, C-331/88, EU:C:1990:391, 47. punkts).
- 57 Šajā ziņā vēl ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai iestāde, kas ir atceltā vai par spēkā neesošu atzītā tiesību akta autore, varētu izmantot iespēju atsākt procedūru, nav nepieciešams, lai šāda iespēja būtu skaidri paredzēta piemērojamajā tiesiskajā regulējumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 52. punkts). Lai arī Regulas 2016/1036 9. panta 4. punktā, 13. panta 1. un 3. punktā, kā arī 14. panta 1. un 5. punktā, tos lasot kopā, nav minēta iespēja “atjaunot” antidempinga maksājumus pēc tam, kad ir pasludināts spriedums par atcelšanu vai atzīšanu par spēkā neesošu, tomēr šīs tiesību normas arī pilnvaro Komisiju veikt šādu atjaunošanu pēc tam, kad tā ir atsākusi procedūru, kuras pamatā ir regula, ko Savienības Tiesa ir atcēlusi vai atzinusi par spēkā neesošu, un šajā ziņā saskaņā ar *ratione temporis* piemērojamām procesuālajām un materiālajām tiesību normām ir novērsusi konstatētos pārkāpumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 19. jūnijs, *C & J Clark International*, C-612/16, EU:C:2019:508, 42. un 43. punkts, kā arī 2022. gada 8. septembris, *Puma* u.c./Komisija, C-507/21 P, EU:C:2022:649, 58. punkts).
- 58 Tāpēc administratīvās procedūras atsākšana pēc sprieduma *Eurobolt* pasludināšanas varēja pamatoti izraisīt Īstenošanas regulā Nr. 723/2011 paredzēto antidempinga maksājumu atjaunošanu attiecībā uz ražojumiem, kas laisti brīvā apgrozībā Regulas Nr. 91/2009 piemērošanas laikposmā. No tā izriet, ka ar šo īstenošanas regulu noteikto antidempinga maksājumu tūlītēja un pilnīga atmaksāšana nebija nepieciešama (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 8. septembris, *Puma* u.c./Komisija, C-507/21 P, EU:C:2022:649, 68. punkts).
- 59 No šī sprieduma 55.–58. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 48. punktā pamatoti atzina, ka Komisija varēja atsākt procedūru tajā stadijā, kurā tika pieļauts spriedumā *Eurobolt* sankcionētais pārkāpums, un līdz ar to atjaunot Īstenošanas regulā Nr. 723/2011 ietvertos pasākumus, neprasot atmaksāt apelācijas sūdzības iesniedzēju samaksātos antidempinga maksājumus.

- 60 Treškārt, attiecībā uz atpakaļejoša spēka aizlieguma principu, kā Tiesa jau ir nospriedusi, lai gan Regulas Nr. 1225/2009 10. panta 1. punktā, kurš ir pārņemts identiski Regulas 2016/1036 10. panta 1. punktā, ir nostiprināts antidempinga pasākumu atpakaļejoša spēka aizlieguma princips, jo šie pasākumi principā var tikt piemēroti vienīgi attiecībā uz ražojumiem, kas brīvā apgrozībā laisti pēc dienas, kurā stājas spēkā regula, ar kuru ievieš šos pasākumus, tomēr vairākās Regulas 1225/2009 un 2016/1036 tiesību normās ir paredzētas atkāpes no šā principa (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, 48. punkts).
- 61 Tādējādi attiecībā uz noteikumiem par apiešanu ar paplašināšanas regulu, kura pieņemta, pamatojoties uz šo pašu regulu 13. panta, ir atļauta antidempinga maksājumu iekasēšana ar atpakaļejošu spēku tikai sākot no dienas, kurā saskaņā ar minēto regulu 14. panta 5. punktu tika ieviesta obligāta importa reģistrācija (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, 49. punkts).
- 62 No tā izriet, ka procedūras atsākšana pēc paplašināšanas regulas atcelšanas vai atzīšanas par spēkā neesošu nevar novest pie tā, ka regulā, kas tiks pieņemta procedūras beigās, atjauno antidempinga maksājumus, kurus piemērotu ražojumiem, kas laisti brīvā apgrozībā pirms dienas, kurā šī reģistrācija kļuva obligāta. Savukārt šāda atsākšana ir atļauta pat tad, ja attiecīgo antidempinga maksājumu termiņš ir beidzies, ar nosacījumu, ka šie maksājumi tiek atjaunoti tikai to sākotnējā piemērošanas laikposmā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 77. un 78. punkts), un līdz ar to tikai par laikposmu pirms minētā termiņa beigām, tādējādi paplašinātajiem pasākumiem ir tikai atpakaļejošs spēks (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, 47. punkts).
- 63 Tātad Regulas 2016/1036 10. panta 1. punktam nav pretrunā tas, ka ar apstrīdēto regulu tiek atjaunoti antidempinga maksājumi importam, kas tika veikts laikposmā, kad tika piemērota ar spriedumu *Eurobolt* par spēkā neesošu atzītā regula (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 19. jūnijs, *C & J Clark International*, C-612/16, EU:C:2019:508, 57. punkts).
- 64 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav arī pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 55. un 61. punktā nospriežot, ka Regulas Nr. 1225/2009 10. panta 1. punktā noteiktajam atpakaļejoša spēka aizlieguma principam nav pretrunā tas, ka tiek atsākta antidempinga procedūra attiecībā uz strīdīgajiem ražojumiem un atjaunoti antidempinga maksājumi importam, kas tika veikts laikposmā, kad tika piemērota ar spriedumu *Eurobolt* par spēkā neesošu atzītā regula.
- 65 Ceturtkārt, no šā sprieduma 54.–58. un 60.–63. punktā izklāstītā pamatojuma izriet, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto regulu, nav piesavinājusies Tiesas kompetenci saskaņā ar LESD 264. pantu, jo tā nav apšaubījusi sprieduma *Eurobolt* rezolutīvo daļu vai to argumentējošo pamatojumu, bet kā kompetentā iestāde ir aprobežojusies ar paplašināšanas regulas pieņemšanu *ratione temporis* ietvaros, kas raksturoti šī sprieduma iepriekšējā punktā. Līdz ar to Vispārējai tiesai nevar pārnest, ka tā nav izpildījusi LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, pārsūdzētā sprieduma 99. punktā nospriežot, ka LESD 264. pantam nav pretrunā tas, ka attiecīgā iestāde veic pasākumus, kuriem *ratione temporis* var būt tādas pašas sekas kā nolēmumam, kas Tiesai būtu jāpieņem, ja tā piemērotu šīs tiesību normas otro daļu, jo, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 98. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzējas nav pierādījušas, ka apstrīdētā regula būtu nesaderīga ar sprieduma *Eurobolt* rezolutīvo daļu un pamatojumu.
- 66 Nemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais līdz ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

Par piekto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 67 Ar piekto pamatu, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 112. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, konstatējot, ka šis princips šajā lietā neprasa antidempinga maksājumu atmaksu pilnībā.
- 68 Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa, izdarot šo secinājumu, nav ņēmusi vērā argumentu, saskaņā ar kuru – ja Komisijai būtu kompetence pieņemt tādas tiesību aktus kā apstrīdētā regula, Tiesas spriedumiem nebūtu nekādu tiesisku sekas. Komisijas nostājas šajā regulā atbalstīšana izraisītu to, ka neviens no uzņēmējiem nebūtu motivēts apstrīdēt Tiesā Komisijas rīcību antidempinga lietās, tādēļ šīs pēdējās minētās iestādes kompetence vispār netiktu pārbaudīta. Tā faktiski varētu “novērst” Tiesas konstatētos pārkāpumus, pieņemot aktu, kas izraisa šādas sekas pagātnē, it kā Tiesa nekad nebūtu pasludinājusi nolēmumu.
- 69 Komisija lūdz noraidīt piekto pamatu kā nepamatotu.

Tiesas vērtējums

- 70 Ar apelācijas sūdzības piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 112. punktā nospriežot, ka Komisija ir ievērosi to tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi šīs tiesības, nospriežot, ka tās neprasija to antidempinga maksājumu atmaksu pilnībā, kuri paredzēti regulā, kas ar spriedumu *Eurobolt* atzīta par spēkā neesošu.
- 71 Šajā ziņā no pārsūdzētā sprieduma 112. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka, novēršot procesuālo pārkāpumu, kurš tika sankcionēts ar spriedumu *Eurobolt*, proti, nodrošinot, ka kompetentās padomdevējas komitejas apspriede notikusi, pilnībā ievērojot piemērojamajā tiesiskajā regulējumā paredzētos būtiskos procedūras noteikumus, un apstiprinot izmeklēšanas secinājumus, kas ar spriedumu *Eurobolt* netika apšaubīti, Komisija esot izpildījusi LESD 266. pantā paredzēto pienākumu veikt pasākumus, kas ietvēra šī sprieduma izpildi, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 72 Apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā apgalvo, ka, izdarot šo secinājumu, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā argumentu, saskaņā ar kuru, ja Komisija būtu pilnvarota pieņemt tādas aktus kā apstrīdētā regula, Tiesas nolēmumiem nebūtu nekādas tiesiskās sekas.
- 73 Tomēr šis pamats ir balstīts uz kļūdainu premisu. Patiešām, kā ģenerāladvokāts norādīja secinājumā 64. punktā, apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā nebija neviena Savienības Tiesas nolēmuma, ar kuru Īstenošanas regula Nr. 723/2011 būtu atzīta par spēkā neesošu pēc būtības.
- 74 Proti, kā norādīts šī sprieduma 56. punktā, spriedumā *Eurobolt* Tiesa vienīgi konstatēja šīs īstenošanas regulas spēkā neesamību, pamatojoties tikai uz procesuālu pārkāpumu, kuru, kā izriet no šīs apelācijas sūdzības pirmā līdz ceturtā pamata vērtējuma, varēja novērst.

- 75 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 112. punktā pamatoti atzina, ka, novēršot šo procesuālo pārkāpumu, Komisija ir ievērojusi apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, nodrošinot, ka kompetentās padomdevējas komitejas apspriedes notika, pilnībā ievērojot piemērojamajā tiesiskajā regulējumā paredzētos būtiskos procedūras noteikumus.
- 76 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, piektais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par sesto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 77 Ar apelācijas sūdzības sesto pamatu, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 129., 134., 138., 144., 148. un 154. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas 2016/1036 13. panta 1. punktu, LES 5. panta 1. un 2. punktu, kā arī labas pārvaldības principu, nospriežot, ka apstrīdētajai regulai ir atbilstošs juridiskais pamats.
- 78 Vispirms apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka Vispārējā tiesa, šķiet, ir nepareizi sapratusi otrā pamata, kas izvirzīts viņu atcelšanas prasības pamatošanai, tvērumu. Ar šo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvoja, ka Regula Nr. 91/2009, ciktāl tā tika atzīta par prettiesisku un līdz ar to atcelta 2016. gadā, nevarēja būt atbilstošs juridiskais pamats apstrīdētās regulas pieņemšanai 2020. gadā, jo tā “papildināja” Regulu Nr. 91/2009, ar kuru tika ieviests galīgais antidempinga maksājums.
- 79 Apelācijas sūdzības iesniedzējas, lai pamatotu sesto pamatu, būtībā izvirza četrus argumentus. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini atsaukusies uz 2015. gada 17. decembra spriedumu *APEX* (C-371/14, EU:C:2015:828), jo šajā spriedumā netika aplūkots apstrīdētā akta juridiskais pamats. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot atsaukusies uz LESD 207. pantu kā juridisko pamatu, lai vispārīgi noteiktu antidempinga pasākumus un līdz ar to arī lai pieņemtu apstrīdēto regulu, savukārt Regula Nr. 91/2009, kas esot prettiesiska, nevarēja būt atbilstošs apstrīdētās regulas juridiskais pamats. Treškārt, Vispārējā tiesa arī esot ignorējusi būtiskāko, nospriežot, ka Regulas Nr. 91/2009 atcelšana nav ietekmējusi tās spēkā esamību. Būtiskākais ir tas, ka Komisija 2016. gadā atcēla šo regulu, jo tā bija prettiesiska, savukārt 2020. gadā to nepamatoti “atdzīvināja”, lai padarītu par apstrīdētās regulas juridisko pamatu. Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, nospriežot, ka Regulas Nr. 91/2009 tiesiskumu nevar izvērtēt, ņemot vērā PTO tiesības. Apelācijas sūdzības iesniedzējas neapgalvo, ka PTO tiesību pārkāpumi šajā regulā padarītu apstrīdēto regulu par prettiesisku, bet gan norāda, ka minētā regula nevarēja būt apstrīdētās regulas juridiskais pamats.
- 80 Komisija apgalvo, ka sestais pamats ir neiedarbīgs, jo tas balstās uz kļūdainu pieņēmumu, ka apstrīdētās regulas juridiskais pamats ir Regula Nr. 91/2009. Katrā ziņā šis pamats arī esot nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 81 Apelācijas sūdzības sestajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā apgalvo, ka Regula Nr. 91/2009 tika atcelta 2016. gadā, jo tā bija prettiesiska, tādējādi tā nevar būt juridiskais pamats apstrīdētajai regulai, kura pieņemta 2020. gadā un kura papildina Regulu Nr. 91/2009.

- 82 Pirmām kārtām, jāatgādina, ka Komisijai, kad tā plāno atjaunot galīgos antidempinga maksājumus, ir jāievēro principi, kas reglamentē tiesību aktu piemērošanu laikā, un prasības, kas saistītas ar tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principiem. Saskaņā ar šiem principiem ir jāpiemēro materiālo tiesību normas, kas ir spēkā attiecīgo faktu norises dienā, pat ja šīs normas vairs nav spēkā dienā, kad Savienības iestāde pieņem tiesību aktu, ar nosacījumu, ka tiesību norma, kas ir akta juridiskais pamats un pilnvaro Savienības iestādi pieņemt attiecīgo aktu, ir spēkā tā pieņemšanas dienā. Tāpat arī šī akta pieņemšanas procedūrai ir jānotiek atbilstoši šīs pieņemšanas dienā spēkā esošām tiesību normām (spriedums, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/*McBride* u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40. punkts).
- 83 Tomēr, kā atgādināts šī sprieduma 57. punktā, Regulas 2016/1036 13. pants un 14. panta 1. punkts, tos lasot kopā, patiešām pilnvaro Komisiju pēc atcelšanas vai atzīšanas par spēkā neesošu tādu iemeslu dēļ, kurus var novērst, “atjaunot” antidempinga maksājumus, pieņemot jaunu regulu.
- 84 Kā ģenerālvokāts uzsvēra secinājumu 44. punktā, lai gan ir pašsaprotami, ka antidempinga maksājumus var paplašināti piemērot tikai tad, ja tie vispirms ir likumīgi noteikti, juridiskais pamats to paplašinātai piemērošanai ir nevis akts, ar kuru šie maksājumi noteikti, bet gan Regula 2016/1036. Turklāt tas, ka apstrīdētā regula papildina Regulu Nr. 91/2009, ietekmē tikai pirmās minētās regulas piemērojamību laikā. Proti, kā būtībā izriet no šī sprieduma 62. punkta, regula, ar ko paplašina antidempinga maksājumus, var attiekties tikai uz laikposmu, kurā ir vai bija piemērojams pats sākotnējais tiesību akts, ar ko ievieš šos maksājumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 17. decembris, *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, 53. un 54. punkts).
- 85 No tā izriet, ka šajā lietā apstrīdētajā regulā minētās Regulas 2016/1036 normas, proti, 13. pants un 14. panta 1. punkts, ir apstrīdētās regulas spēkā esošie juridiskie pamati. Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 125. un 128. punktā, nepieļaujot tiesību kļūdu, varēja konstatēt, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pamatojoties uz šīm tiesību normām, nevis uz Regulas Nr. 91/2009 tiesību normām.
- 86 Otrām kārtām, pretēji apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvojumam, Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 136. punktā atsaucoties uz LESD 207. pantu, nav “ignorējusi būtiskāko”. Lai gan Vispārējā tiesa atsaucās uz šo primāro tiesību normu, tā to darīja nevis tādēļ, lai pamatotu apstrīdētās regulas juridisko pamatu, bet gan, lai noraidītu apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu par LES 5. panta 1. un 2. punktā paredzētā [kompetenču] piešķiršanas principa pārkāpumu. LESD 207. panta 2. punkts ir primāro tiesību norma, kas pilnvaro Savienības likumdevēju pieņemt noteikumus, ar kuriem Komisijai piešķir izpildes pilnvaras pretapiešanas regulas pieņemšanai, un šis likumdevējs to īstenoja Regulas 2016/1036 13. pantā un 14. panta 1. punktā.
- 87 Trešām kārtām, Vispārējai tiesai nevar pārņemt, ka tā pārsūdzētā sprieduma 129. un 134. punktā ir atsaukusies uz 2015. gada 17. decembra spriedumu *APEX* (C-371/14, EU:C:2015:828), pamatojoties uz to, ka šajā spriedumā Tiesa neesot lēmusi par argumentu, ka prettiesisks regulējums nevar būt apstrīdētās regulas juridiskais pamats.
- 88 Proti, no vienas puses, kā ģenerālvokāts norādīja secinājumu 57. punktā, Vispārējās tiesas veiktajā Savienības tiesību aktu vērtējumā, ņemot vērā PTO noteikumus un lēmumus, nav pieļauta neviena tiesību kļūda. Kā Tiesai jau ir bijusi iespēja nospriest, Regulas Nr. 91/2009 spēkā esamību nevar vērtēt, ņemot vērā SIP 2011. gada 28. jūlija un 2016. gada 12. februāra lēmumu ziņojumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 9. jūlijs, *Donex Shipping* un *Forwarding*,

C-104/19, EU:C:2020:539, 45.–48. punkts). No otras puses, Savienības tiesību akta atcelšana, ko veic tā autors, nevar tikt pielīdzināta šā tiesību akta, kam ir *ex tunc* sekas, prettiesiskuma konstatēšanai, jo šāda atcelšana rada sekas tikai nākotnē.

- 89 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 138. punktā, nepieļaujot tiesību kļūdas, nosprieda, ka ar Regulu Nr. 91/2009 noteikto antidempinga maksājumu *ex nunc* atcelšana pēc SIP 2016. gada 12. februāra lēmuma neietekmēja tās spēkā esamību.
- 90 Tomēr, kā Tiesa īpaši atzina 2015. gada 17. decembra sprieduma *APEX* (C-371/14, EU:C:2015:828) 54. punktā, lai gan no galīgā antidempinga maksājuma paplašināšanas pasākuma papildinošā rakstura izriet, ka paplašinātie pasākumi nevar palikt spēkā pēc to pasākumu, kurus tie paplašina, spēkā esamības izbeigšanās, lēmumam par pirmo minēto pasākumu ieviešanu nav obligāti jābūt pieņemtam pirms otro minēto pasākumu spēkā esamības izbeigšanās.
- 91 Līdz ar to apelācijas sūdzības sestais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par septīto pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 92 Ar apelācijas sūdzības septīto pamatu, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 164.–167. punktu, apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi trīs tiesību kļūdas, nospriežot, ka ar apstrīdēto regulu varēja galīgi aizliegt atmaksāt pretapiešanas maksājumus, ko tās samaksājušas, pamatojoties uz Īstenošanas regulu Nr. 723/2011, un uzdot muitas iestādēm atgūt jau atmaksātos maksājumus. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas 2016/1036 13. panta 1. punktu, LES 5. panta 1. un 2. punktu, kā arī labas pārvaldības principu.
- 93 Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepamatoti uzskatījusi, ka aizliegums atmaksāt nepamatoti samaksātos maksājumus “ir tikai loģiskas sekas” tam, ka tika atjaunoti pretapiešanas maksājumi, lai gan saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lēmumi par nepamatoti samaksāto maksājumu atmaksas pieprasījumiem ir muitas iestāžu ekskluzīvā kompetencē. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Tiesas judikatūru, kas pilnvaro Komisiju izdot rīkojumus muitas iestādēm. Faktiski šī judikatūra attiecoties uz gadījumu, kad Komisija izdod rīkojumu, ar kuru uz laiku aizliedz atmaksāt samaksātos maksājumus līdz antidempinga procedūras un maksājumu atjaunošanai, nevis uz galīgu atmaksāšanas aizliegumu. Treškārt, Vispārējā tiesa esot nepamatoti secinājusi, ka Komisija varēja galīgi aizliegt maksājumu atmaksāšanu, jo Tiesas atļautā pagaidu aizlieguma mērķis esot “padarīt iespējamu un sagatavot” galīgo aizliegumu. Galīgie lēmumi par atmaksāšanu ietilpstot muitas iestāžu ekskluzīvajā kompetencē.
- 94 Komisija lūdz šo pamatu noraidīt kā daļēji neiedarbīgu un daļēji nepamatotu.

Tiesas vērtējums

- 95 Ar apelācijas sūdzības septīto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka ar apstrīdēto regulu varēja galīgi aizliegt ar spriedumu *Eurobolt* par spēkā neesošiem atzīto maksājumu atmaksu, pārkāpjot LES 5. panta 1. un 2. punktu.

- 96 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka ne visos apstākļos ir nepieciešama tūlītēja un pilnīga to antidempinga maksājumu atmaksāšana, uz kuriem attiecas tās regulas atzīšana par spēkā neesošu, ar kuru tie ieviesti. Tādos pašos apstākļos Komisijai ir kompetence izdot rīkojumus muitas dienestiem, lai tie izpildītu pienākumu īstenot spriedumu, ar kuru šī regula atzīta par spēkā neesošu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 59., 60., 70. un 71. punkts, un 2019. gada 19. jūnijs, *C & J Clark International*, C-612/16, EU:C:2019:508, 48. punkts).
- 97 Jāatzīst, ka lietās, kuras ir iepriekšējā punktā minētās judikatūras pamatā, attiecīgie rīkojumi bija vērsti uz atmaksas aizliegumu uz noteiktu laiku, nevis, kā tas ir šajā lietā, uz galīgu aizliegumu. Tomēr, kā Vispārējā tiesa pamatoti norādījusi pārsūdzētā sprieduma 167. punktā, pagaidu atmaksas aizlieguma mērķis ir padarīt iespējamu un sagatavot galīgu aizliegumu gadījumā, ja pēc pretapiēšanas izmeklēšanas atsākšanas tiktu atjaunoti par spēkā neesošiem atzītie maksājumi. Tādēļ aizliegums atmaksāt nepamatoti samaksātos maksājumus ir tikai loģiskas sekas tam, ka šie paši maksājumi tika atjaunoti procedūras, kurā nav nekādu pārkāpumu, beigās.
- 98 Pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzējas, lai gan muitas iestādēm ir jāatmaksā ievad muitas vai izveid muitas nodokļi, saskaņā ar Muitas kodeksa 116. panta 1. punkta pirmo daļu šīs pilnvaras var tikt īstenotas tikai tad, ja kompetentās iestādes ir pieļāvušas kļūdu vai ja ir konstatēts, ka sākotnēji paziņotais muitas parāds pārsniedz maksājamo summu vai ka preces ir ar trūkumiem vai neatbilst līguma noteikumiem, vai pat taisnīguma dēļ.
- 99 Šajā gadījumā, tā kā apstrīdētajā regulā noteiktie antidempinga maksājumi bija identiski Īstenošanas regulā Nr. 723/2011 noteiktajiem maksājumiem, saskaņā ar Regulas 2016/1036 14. panta 1. punktu Komisija bija pilnvarota aizliegt iepriekš iekasēto maksājumu atmaksāšanu (pēc analogijas skat. spriedumu 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 57. un 58. punkts).
- 100 Ar apstrīdēto regulu atjaunojot antidempinga maksājumus, Komisija ir saglabājusi Savienības ražošanas nozares aizsardzību, neuzliekot apelācijas sūdzības iesniedzējām nekādus pienākumus, kas pārsniegtu tos, kuri izriet no Īstenošanas regulas Nr. 723/2011, tādējādi novēršot spriedumā *Eurobolt* konstatēto prettiesiskumu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 8. septembris, *Puma* u.c./Komisija, C-507/21 P, EU:C:2022:649, 68. punkts).
- 101 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, septītais pamats ir jānoraida kā pilnībā nepamatots.
- 102 Tā kā neviens no apelācijas sūdzības iesniedzēju apelācijas sūdzības pamatošanai izvirzītajiem pamatiem nevar tikt apmierināts, apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 103 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 104 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tām spriedums ir nelabvēlīgs, apelācijas sūdzības iesniedzējām ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **Apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) ***Eurobolt BV, Fabory Nederland BV un ASF Fischer BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]